

Нехай весни ще довго радують Вас

Кожному з нас приємно почути про себе схвальні відгуки людей. Значить, ти живеш і працюєш недарма. Головне - лишити після себе світлий слід на землі. За такими принципами живе і трудиться вчитель за покликанням, добрий і щедрий душею чоловік Г. М. Животовський з Андрушівки. Все, що він посіяв у душах вихованців, проросло і дало гарні сходи, бо все він робить з любов'ю.

Ювілеї

гато років минуло відтоді, а пам'ять зберігає все.

Не забуваються шкільні і студентські роки, юність, друзі. Маючи ґрунтовні знання з фізико-математичних наук, Г. М. Животовський після закінчення школи вирішив стати вчителем. Цій благородній професії він присвятив життя і жодного разу не пошкодував про це. Справжньою школою життя була служба в армії, яка випробувала його на міцність духу, витривалість, громадянську позицію.

Після повернення в рідну Андрушівку був направлений на роботу вчителем Нехворощанської середньої школи. Свій перший урок пам'ятає й досі. Скільки хвилювань було... Воно й зрозуміло, бо впевненість приходила з роками, з досвідом. Додавало сили те, що нехворощанці називали його «наш Сухомлинський». А для вчителя, тим більше для початківця, це було найбільшою нагородою.

Пізніше Григорія Михайловича перевели в Андрушівську СШ № 2 - на той час вона була опорною. Тридцять два роки педагог пропра-

цював в ній, ділився з молодими колегами досвідом, умів широко радіти за них, а для учнів завжди був вимогливим, мудрим наставником. Діти відчували його доброту і щирість, платили йому своєю невідчужливою любов'ю, повагою і шанобою.

Г. М. Животовський має багато послідовників. З усіх усюд шлють йому слова вдячності колишні вихованці, бо таких, як він, не забувають. Він знаходив стежинку до серця кожного учня, пам'ятав, що кожен з них - неповторна особистість. Першим серед вчителів почав звертатися до школярів на «Ви».

Григорій Михайлович попри свою зайнятість брав активну участь в громадському житті міста: незмінний народний засідателю, пропагандист, учасник художньої самодіяльності, відмінний шахіст. Гурток шахів, який він вів, залюбки відвідували школярі й дорослі.

За нестатку працює має багато грамот, подяк.

А поруч з цим мудрим і добрим чоловіком була його доля - ніжна, вірна дружина Ріта Андріївна - талановитий педагог-математик, учитель від Бога. Разом вони пишуть цікаву і неповторну книгу - КНИГУ ЖИТТЯ.

Щиро вітаємо Григорія Михайловича з 80-річним ювілеєм!

Живіть ще довго-довго в парі і хай літа для Вас не стануть тягарем.

Колеги-ветерани - члени клубу «Надвечір'я»

Життєвий шлях Григорія Михайловича був нелегким: траплялись на ньому і пелюстки запашних троянд, і колючі терни. Та він, здолавши всі перешкоди, маючи в серці любов і доброту, наполегливо йшов до своєї мети.

Ці риси характеру у спадок йому дали люблячі батьки, а мама своєю любов'ю врятувала від смерті, коли поруч рвалися снаряди, коли фашистські літаки скидали бомби на мирні села і міста. Тоді їх дорога через згарища і жажіття війни пролягла на Схід. Не вірили своїм очам, спостерігаючи за жорстокістю гітлерівців. Ще кілька днів тому всі були щасливі, Григорій мріяв побачити море, а побачив море людського горя і сліз.

Коли добралися до Узбекистану, то там чужі люди ділилися з ними останнім шматком хліба. Ба-

ТРИВОЖИТЬ ДУШУ СЬОГОДЕННЯ

Серед листів, що надходять в редакцію від наших читачів, багато поетичних проб. Так буває дуже часто: якщо подія чи обставина швидко влилася в душу і заглянула в неї глибоко-глибоко, хочеться висловити свої емоції поетичним рядком. Зробити це вдається не всім, хоча автори нерідко намагаються, щоб їх твори були надруковані неодмінно. Ще раз нагадуємо, що районна газета - не поетичний альманах, а суспільно-політичне видання. І все ж, поважаючи наших дописувачів, ми сьогодні прочитаємо разом частину поетичної пошти, зробимо її короткий аналіз.

Насамперед хочемо привітати нашого дописувача **В. О. Кумечка** з виходом його книжки «Про все потроху». Автор має ще багато неопублікованого, вимогливо працює над словом, пише на злобу дня.

Люблю тебе, кохана, золота,
Люблю тебе,
як мати любить сина,
Для мене ти чарівна і свята,
Моя ти веселка України!

Відлунням зболеної душі за долю рідної України, як гнівний осуд політики Росії по відношенню до нашої держави звучить по-

езія **В. О. Чуйка:**

Крім нас,
ніхто не захистить свободу
В новітній час, у 21-ий вік,
Хто міг подумати,
що братній народи
Втягнути в бійку може чоловік
(далі за текстом це - кремлівський Путін. **Ред.**)

Любить поезію **Л. П. Крижанівська** з с. Новоівницьке. Не претендуючи на довершеність, автор пише на різні теми - то сатиричним, то ліричним пером. Методом народного сарказму жінка розповідає про пенсійну реформу. Звертаючись до депутатів, вона сміливо заявляє:

Депутати, депутати,
слуги любі наші,
Те добро, що ви нам шлете,
нехай буде ваше.
Наші пенсії й зарплати
собі залишайте,
А все теє, що маєте,
народу віддайте.

Дякуємо за увагу до газети **Я. А. Бездушній** із Старої Котельні. Її гумореска «Ода салу» може зайняти гідне місце в репертуарі самодіяльних артистів. Шкодуємо за тим, що «в Україні тепер свині «імпортові стали», автор пише:
То поляки м'ясо пруть,
То німці пруть сало».

А тут ще одна біда - свиней тепер теж завезли, не схожих на наші, а чорномазих. А хочеться, щоб були наші свині, круглі, білі і пузаті, як у ставку лини». Бажає автор, щоб мали ми рідне сало - товсте, гарне, чисто біле і було його в достатку.

Є в нашій пошті поетична проба пера **Л. А. Коханчук** із Забари, яка зворушило описує свою зустріч із однокласниками через 40 років. Жінка згадала стежку, що вела її, малу, до школи, «**немов у сні я пробула, та вже той час не вернеться ніколи**». Прозаїчно сказано, але від щирої душі.

Свої вірші запропонував нам **В. Цісельський** з с. Нехворощ, який любить землю, на якій живе, і хоче, щоб вона була мирною, квітучою, багатою.
Дорога рівна - не звертай,
Засій, твори, перемагай,
Не зупиняйся і завжди
В любові Божій будеш ти.

Ми оглянули не всю пошту - періодично будемо повертатися до неї, бо вона постійно поповнюється. Шановні автори! Будьте вимогливими до своєї творчості, працюйте над художнім словом. Кращі твори, як ви розумієте, друкуються не в оглядах, а в підбірках.

Лідія НАКОНЕЧНА

Шановні жителі Андрушівщини!

Просимо вас посилити пильність та повідомляти в міліцію про всі підозри щодо наявності небезпек

Упродовж усього періоду нестабільності та вкрай напруженої ситуації в державі ви проявляли мудрість, виваженість і послідовність дій для подолання негативних процесів, недопущення розпалювання ворожнечі та проявів сепаратизму в нашому краї.

Громадські активісти, члени громадських формувань, звичайні люди стояли поряд з міліцією у найбільш відповідальні моменти нашого суспільного життя - 1, 9, 25 травня. Ми не допустили будь-яких провока-

цій чи протиправних дій силового характеру, розділили відповідальність за порядок у нашому домі і щиро, чесно й сумлінно працюємо задля цього.

Нинішня ситуація завершального етапу подолання нестабільності на сході нашої держави вимагає від нас єднання, згуртованості, глибокого розуміння її усвідомлення поточних процесів.

Я звертаюсь до вас із проханням проявити максимум пильності, уваги та обережності у цей період і повідомляти до міліції про всі відомі чи виявлені вами факти

появи підозрілих осіб. Звертайте увагу на залишені без нагляду тривалий час транспортні засоби, нічийні валізи, пакунки тощо.

У разі появи у вас обґрунтованих підозр щодо небезпечності ситуації відразу телефонуйте за номерами «102» або (0412) 47-75-73.

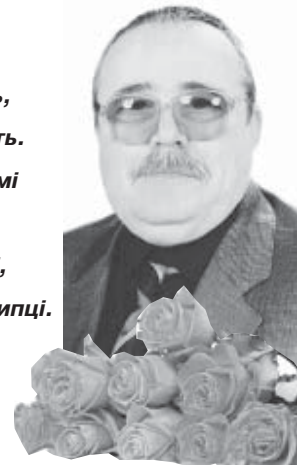
Проявіть свою активність та громадянську свідомість. Лише разом ми забезпечимо спокій та безпеку у нашому краї.

Юрій ДЕМ'ЯНЕНКО, начальник УМВС України в Житомирській області

Вітаємо!

18 червня святкуватиме свій 60-річний ювілей директор Старокотельнянської гімназії **СОКОЛЬЧУК Ігор Андрійович**.

Летять роки, як лебеді, у вирій,
Життя іде, його не зупинить.
Прийміть вітання наші щирі,
Ще до ста років зичимо прожити.
Хай будуть поруч Віра і Надія,
Як два крила, що впасти не дадуть,
І сам Господь по милості наділить
Ще довгих літ, щасливу, світлу путь.
Ваш ювілей - це мудрості пора,
Хай буде в досталь і в житті, і в домі
Здоров'я, щастя, злагоди, добра,
Добробуту і щирої любові.
Минули, наче мить, десятки літ.
Вони, як дощик по тоненькій шибці,
Вони, як ніжний яблуневий цвіт,
Вони, як ніжні струни в першій скрипці.
Тож хай той цвіт повік не обліта,
Нехай струна співає, а не рветься,
Хай доля не скупиться на літа,
Хай Божа благодать панує в серці.
Чого забажаєте - хай у Вас буде,
Нехай і надалі шанують Вас люди,
Здоров'я міцного та щедрої долі,
Хай радість квітує у Вашому домі.

З повагою педагогічний колектив Старокотельнянської гімназії

15 червня відзначатиме своє 80-річчя дорога наша ювілярка **СОСЛОВСЬКА Ольга Данилівна**.

Ми щиро вітаємо любу матусю, турботливу бабусю й прабабусю, дорогу сваху з цією датою.
Ваш ювілей - не тільки Ваше свято,
Радіють всі, і друзі, й рідні теж.
Хай Бог пошле ще років багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж!
Нехай добром наповнюється хата,
Не буде втоми лагідним рукам,
Хай буде вірних друзів в ній багато,
І добре серце не підкориться рокам.
Ми дякуємо Богу, що Ви у нас є,
Нехай здоров'я й силу Господь Вам дає.
З любов'ю сини, невістки, онуки та правнуки, свати

Вітали трудівницю з ювілеєм

Нещодавно свій 90-річний ювілей святкувала невтомна трудівниця, жінка-мати Юзефович Любов Петрівна з Андрушівки.

Непомітно промайнули літа, сповнені тривогами, радощами і болями, невдачами і успіхами. Немало випробувань випало на долю цієї жінки. Ще була дитиною, коли в 1933-му Україну, як смерч, спустошував Голодомор, а окрасець хліба був чи не найбільшою розкішшю. Нелегко видалася юність - фашистська окупація, важкі роки відбудови зруйнованих ворогом міст і сіл.

Гітлерівські заїди вивозили молодь на примусові роботи до Німеччини, сіяли смерть на рідній землі. Разом із своїми земляками Любов Петрівна допомагала громити фашистів, перебуваючи в партизанському загоні. Щоб швидше звільнити рідний край від поневолювачів, не раз ризикувала своїм життям.

А потім розпочався трудовий фронт - працювала з ранку до ночі, щоб швидше налагодити мирне життя на Андрушівщині.

Пізніше їй усміхнулася доля - зустріла своє кохання. З чоловіком Володимиром Івановичем, якому теж довелося пройти фронтними дорогами, побудували дім, виростили і виховали шестеро дітей, діджалися 14 внуків, 15 правнуків, 3 праправнуки. Прожили довге та щасливе життя.

Любов Петрівна чимало літ трудилася в Андрушівському лісництві, де разом з колегами насаджувала ліс. Її жіночі руки ніколи не знали втоми - вони сіяли, жали, пекли смачний український хліб. Особливо цінують люди її щирість, людяність і доброту, тому в день ювілею жінка отримала чимало вітань: і від райдержадміністрації та районної ради, районної ради ветеранів, рідних і близьких людей.

Їй дякували за гарно прожите життя, довголітню сумлінну працю на благо нашої Вітчизни, зичили достатку, міцного здоров'я і довголіття.

Анатолій ДЕРГАЙ,

голова райкому профспілки працівників АПК

Дотримуйтесь Правил дорожнього руху

ДАІ інформує

Недисциплінованість водіїв, порушення ними правил вуличного руху, особливо в період шкільних літніх канікул, є недопустимим. Діти в цей час нерідко влаштовують ігри і розваги поблизу трас або й на їх проїжджій частині. Тому водії мають бути дуже уважні, не перевищувати швидкість на автошляхах, а особливо в межах населених пунктів.

Часто діти катаються на велосипедах, мопедах. Щоб не стати жертвою ДТП, юні учасники руху повинні пам'ятати, що на дорогах не можна виїжджати на зустрічну смугу, перевищувати швидкість, влаштовувати гонки.

Водіям часто доводиться відповідати і за власні, і за чужі порушення ПДР. Щоб зменшити свою вину у випадку виникнення дорожньо-транспортної пригоди, треба знати Правила дорожнього руху і дотримуватись їх.

Петро ДОВБНЯ,

старший інспектор ВДАІ з обслуговування Андрушівського району, старший лейтенант міліції